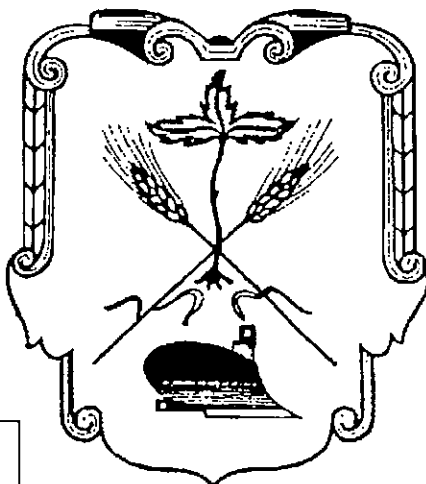

GALGA

12. szám
2005. DECEMBER

HÉVÍZ

Havonta megjelenő olvasnivaló

Jézus, Te közénk eljöttél, boldog, ki mindig Veled él...

„Jézus, Te közénk eljöttél...” halljuk egy dal kezdőmondatában. Jézus valóban eljött közénk 2000 évvel ezelőtt, mert Isten úgy látta jónak, hogy megismerteti velünk magát. Irgalmasságában lehajolt hozzánk, teremtményeihez, hogy az Ő életében, az Ő boldogságában részesedhessünk. Fiában megmutatta nekünk az utat, mely visszavezet Hozzá, az utat, melyet az áteredő bűn miatt elvesztettünk.

Az „Út”, melyet Krisztus mutatott számunkra, nem könnyű. Élete egy jászolban, hidegben, nélkülözésben – de angyalok, és a három királyok hódolatával – kezdődött. A sok munka, tanítás és az evangélium hirdetése után a kereszthalálba torkollott, azonban itt nem ért véget, mert a harmadik napon feltámadt.

Krisztus útja, az üdvösség útja, melyet számunkra kínál nehéz, de ígéretéhez híven nem hagy magunkra minket. „Jézus, Te közénk eljöttél, boldog, ki mindig Veled él...” folytatódik a dal. Valóban, boldog az, aki mindig Jézus közelében, a Szeretettel, szeretetben, szeretve lehet. De hogyan lehetséges ez?

Karácsonykor, az ünnep fényében, békéjében talán érezzük a megtestesült Szeretet jelenlétét. Talán ilyenkor, mikor az Adventben felkészítettük, és díszbe öltöztettük a szívünket, csakúgy mint az otthonunkat, jobban át tudjuk élni a titkot, hogy a felfoghatatlan, végtelen Isten, a Szeretet közénk érkezik.

Azonban nem csupán Karácsonykor kellene így éreznünk, hiszen az Oltáriszentségben, az Eucharishtiában Jézus minden egyes alkalommal újra közénk jön, és a segítségünkre akar lenni, hogy mialatt felé tartunk, el ne tévedjünk. Mutatni akarja az utat, velünk szeretne élni, hogy eljussunk az örökké tartó boldogságra.

Hagyjunk magunknak időt arra, hogy kicsit eltöprengjünk azon, mi is történik Karácsonykor. A kalácsütés és az ajándékok lázas bontogatása után menjünk el a templomba, pihenjünk meg kicsit Üdvözítőnk je-

lenlétében, aki az Oltáriszentségben valóságosan jelen van közöttünk. Mondjuk el Neki örömünket, bánatunkat, osszuk meg Vele életünket, hogy Ő megoszthassa velünk boldogságát, és a teljes életre vezethessen minket.

„Ma született a mi Üdvözítőnk, örvendezzünk! Nem szabad szomorkodnunk akkor, amikor az élet születését ünnepeljük; annak az életnek a születését, aki kioltotta belőlünk a haláltól való félelmet, és ígéretével az örök élet örömét oltja belénk.”

(Nagy Szent Leó pápa beszédeiből)

Kegyelemteljes Karácsonyi Ünnepeket és Reményteljes Boldog Új Esztendőt a Róm. Kat. Egyházközség nevében kívánnak

Dlubala Robert SDS,
Miklusiak Krzysztof SDS,
Starostka Stanislaw SDS

TARTALOMBÓL:

- Jézus, Te közénk eljöttél...
- Móricz Zsigmond: Judith és Eszter
- Egy csepp emberség
- Köszönet a véradásért
- Palócgála
- Megalakult a Romano Drom

FALUKARÁCSONY

December 18-án, advent utolsó vasárnapján, 16 órakor
tartjuk a művelődési ház nagytermében hagyományos

FALUKARÁCSONYUNKAT,

amelyen községünk hagyományörzői, női kórusa, színjátszói és még sokan mások adnak kedves műsort a karácsonyi várakozás jegyében. Szeretettel várunk minden falukbélit a meghitt ünnepségre, gyűjtsuk meg együtt az adventi gyertyákat, várjuk együtt a karácsonyt!

Áldott, békés és egészségben gazdag új esztendőt kívánok a magam és Galgahévíz testülete nevében

Dr. Basa Antal polgármester

§ ÖNKORMÁNYZATI KALEIDOSZKÓP §

A Képviselő-testület a november 29-én tartott ülésén tárgyalta az önkormányzat háromnegyed éves gazdálkodását, a 2006. évi pénzügyi koncepciót, valamint a testület jövő évi munkatervét.

Az Önkormányzat háromnegyed éves bevétele 213.219 e forint, ami a módosított terv 72 %-os teljesítését jelenti. Saját bevételünk 15.784 e forint, a helyi adó bevétel 19.541 e forint, a gépjármű adó bevétel 7.200 e forint, az átengedett megosztott bevételek a gépjármű adó bevételt is beszámítva, 76%-ra teljesültek, ami 75.084 e forintot jelent.

Az OEP-től 5.589 e forintot vettünk át, az állami hozzájárulás 79 %-ra teljesült, ami 85.895 e forint bevételt jelent. Megjelenik a módosított tervben az óvoda felújításhoz nyert 15, 1 millió forintból a 2005-re esedékes 4,1 millió forintos bevétel. Természetesen számolunk a 26.755 e forintos pénzmaradvánnyal is. Az Önkormányzat kiadása valamennyi szakfeladaton időarányos.

Polgármesteri Hivatal kiadása: 38.150 e forint, az intézményi étkeztetés 12,6 millió forint, míg a munkahelyi vendéglátás 4,8 millió forint. Útfelújításra háromnegyedévig 540 e forintot költöttünk, a város és községgazdálkodás kiadása 6,5 millió forint, a közvilágításért 2,2 millió forintot fizettünk ki. Az orvosi ügyeleti ellátás hétfélig biztosítására 1,5 millió forintot utaltunk át Tura Város Önkormányzatának. A fogorvosi szolgálat kiadása 4 millió forint, míg a védőnői szolgálatra 3 millió forintot fizettünk ki. Szociális ellátásra 19,8 millió forintot biztosítottunk. A művelődési ház háromnegyed éves kiadása 7,2 millió forint az általános iskola időarányos kiadása 60,7 millió forint, míg az óvoda háromnegyed éves kiadása 24,4 millió forint.

Az intézményvezetők gazdálkodása takarékos, a tervezett összeg időarányosan került felhasználásra. Támogatásokra 3,3 millió forintot fordítottunk. Folyamatosan zajlott a művelődési ház belső felújítása, melyre 3,6 millió forintot költöttünk. Szeptember 30-ig az összes kiadás 212. 048 e forint.

A 2006. évi koncepció készítésénél figyelemmel voltunk arra, hogy az ez évben megkezdett óvoda felújítást be kell fejezni 2006-ban, ami összesen 41 millió forintos kiadást jelent. A meglévő 20 millió forint összeget meghaladó értékpapír, valamint a várható pénzmaradvány miatt a pénzügyi bizottság javaslataira figyelemmel a testület a koncepcióról szóló határozatban döntött útfelújítási pályázat benyújtásáról, valamint szó volt az általános iskola épületének felújítási pályázatainak figyelemmel kíséréséről. A művelődési ház esetlegesen az óvoda külső felújítása, valamint a könyvtárhelyiség kialakítása is feladatunk. Természetesen mindezt csak nyertes pályatok esetén tudjuk megoldani.

Az útfelújítással kapcsolatosan felmerült, hogy dolgozzuk ki az esetleges lakosság általi pénzbeli hozzájárulás módozatait.

A jövő évi munkaterv a korábbi évek gyakorlatának és hatályos jogszabályoknak megfelelően tartalmazza az ülésrendet és a napirendeket, figyelemmel az esedékes önkormányzati választásra is.

Egyebek napirend keretében a Polgármester Úr szólt a két ülés között történt fontosabb eseményekről. Köszönetét fejezte ki Lukács István temetkezési vállalkozónak, aki anyagilag is támogatta a ravatalozó drapériájának kicserélését. Tájékoztatta a képviselőket arról, hogy CANTIAMÓ női kórusunk első CD-

je kiadásra került. Szólt továbbá a **Hagyományörző együttesünk sikeréről**, akik Egerben kiváló minősítést kaptak.

A Képviselők döntést hoztak arról, hogy a többcélú kistérségi társulás szerződését módosítsák, ami családsegítő és gyermekjóléti szolgálat társulási szerződésének módosulását is érintette, vagyis a többcélú kistérségi társulás kereteiben látjuk el január elsejétől e feladatot.

A Képviselő-testület támogatta Dr. Juhász István megbízott Gödöllő városi rendőrkapitány 2006. január elsejétől történő kinevezését, majd ezt követően zárt ülésen szociális tárgyú kérelmeket tárgyaltak.

A Közmeghallgatásra december 4-én délután került sor, ahol a Polgármester Úr részletesen tájékoztatta a jelenlévőket a háromnegyed éves gazdálkodásról, valamint a testületi ülésen is tárgyalt jövő évi el-

képzelésekről, szólt továbbá a január elsejétől tervezett 8 település által **Tura központtal létrehozandó központi orvosi ügyeletről**. A tervezett változásokról időben tájékoztatjuk a tisztelt polgárokat, a GALGA TV-ben, sajtóban és ha szükséges szórólapokon is.

A hozzászólások között felmerült az évek óta műveletlen szőlő területek rendezésének szükségessége, amivel az önkormányzat foglalkozni fog.

Szó volt arról, hogy a **lakók a házuk előtti árkokat tartsák rendben**, valamint a földtulajdonosok, használók irtsák szükség szerint a parlagfüvet.

A Képviselő-testület és a Polgármesteri Hivatal munkáját érintő kérdésekben szívesen állok az Önök rendelkezése.

Dr. Král László
jegyző

KARÁCSONYI TÖRTÉNET

Móricz Zsigmond JUDITH ÉS ESZTER

Szegények voltunk. Koldusnál is szegényebbek. Mert van-e nagyobb nyomor, mint a tönkrement uraké.

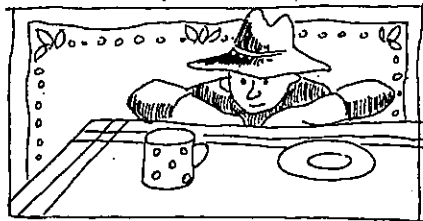
Egy nyírségi kis faluban húztuk meg magunkat, ahol egy talpalatnyi se volt mienk a sovány homokból, s édeskés szagú akácfavirág gyötört. Csak az emlékezetünkben éltek a kövér, bőtermő repcetébláink, gulyánk, ménesünk, oszlopos kúriánk, ott fenn a ficfás Tisza-parton.

A világ sarkába húzódtunk, elbújni a szegényünkkel. Mégis olyan helyre, ahol van atyafi. Jó rokon, gondolta az apám, aki melegsívű volt, s mindig szerette az embereket.

Pedig átkos a rokon, az atyafi.

A rokon ott lakott a falu derekán, a legnagyobb parasztházban, amely csak úgy terpeszkedett a vályogoszlopaival, s puffadtan nézett apró ablakaival. Hol volt ez a mi úriás udvarházunk mellett! S micsonda keserves, nyomasztó nagy gőg áradt belőle reánk. Vince bácsi, a nagy tokájú, kemény öklű, bozontos szemű rokon, hiába volt Szobi Kertész, mint mi, cselédjének akart befogni. Haragudott, hogy az apám nem vetkezett vele egy gatyaszárra, irigyelte, hogy neki már az öregapja kicseppent az úri sorból, s a mi águnk ennyi ideig bírta. Az igaz, hogy osztán jól is lepottyant, szétmállott a sárban, mint a túlérte körte.

Hát még az asszonyok. Az anyám Judith volt,

Simonkay Judith. A nagyanya báróleány volt, s a rokonsága odafent virágzott a hétágú koronák világában. A Vince bácsi, a Szobi Kertész Vince felesége Csitke Eszter volt, s ennek az apja számadó csikós vala az Alföldön, s úgy suttogták,

pandúrként vezett el.

A két asszony olyan volt, mint két éles kés.

Az anyám sose panaszkodott. Hideg asszony lett, s egy szissz nélkül tűrte az életet. De a faluban rebesgették, hogy pántos ládáiban megőrizte régi apró virágos bársonyszoknyáit, nehéz selymeit s drágaságokat marokszámra. Egy kis igaz volt benne, de nagyon kicsi. Az apám jött-ment, káromkodott, kacagott, spekulált, reménykedett; bízott mindenkiben, várt valamit mindenkitől, s csalódott minden nap. Néha rettenetes jelenet volt kettőjük közt.

Én meg csöndes kis emberke lettem. Félénk közvetítő az anyám és a világ között. Féltem az emberektől, ujjaimat se mertem mozdítani. Úgy lestem ki a világba, mint a csigabiga, minden pillanatban készen a visszahúzódásra. És mégis nekem kellett kijárni az emberek közé. Én voltam a család képviselője a falu előtt. Az apám alig volt otthon, az anyám az udvarra se lépett ki, hacsak muszáj nem volt. Csak én jártam ki a házból, iskolába, boltba, tejért...

A tej. A mi kis életünk legnagyobb hiánya! A sok apró baj közt, amellyel meg kellett küzdenünk, ez

volt a legkeservebb énám. Nagyon szerettem a tejet, s nem volt tehenünk. A faluban meg nem lehetett kapni, pénzért is ritkán; a tej arra volt, hogy legyen mit „a piacra vinni”. Istenem, micsoda gond volt az, hogy csaknem mindennap a nyakamba kellett venni a falut és sorolni tej után. Persze ha az anyám beszédesebb lett volna, s meghallgatja a szomszédasszonyok pletykáit, nem kellett volna nekem tej után járni. Helyébe hozzák. De nem tette. És én kevély voltam az anyámra, mert szegény, mert szép és mert gögös.

Egy karácsonytáji estén nagy eseménynek lett oka nálunk a tej.

Már bejártam a falut, s gyáván nyújtogattam a fehér meg a vörös krajcárokat, ne adj'isten, hogy csak egy pohárral is kaptam volna valahol. Pedig mindenütt volt bőviben. Előttem csűrölték nagy kondérokban, háromlábú cseréplábasokban, s mégis ha kértem, a szikár, éles szemű, pénzéhes parasztasszonyok kiterjegették a két kezük szarát s mind a tíz ujjukat, és csípőre szorított könyökkel sápitották:

- Nincs, galambom. Nem lehet. Győteni kell. Gyön az innep. Kell a kalácsba, bélesbe, piacra. Most áros a té.

Fáradtan, pityergésre álló szájjal tértem haza.

- Nincs. Nem adnak.

Az anyám nagy fekete szeme kitágult, csak úgy világitott. Nem szólt, nem sóhajtott, nem fakadt könnyre. De én meglapultam, mint a kis egér, mikor érzi, hogy rögtön égszakadás.

Az anyám is kalácsot akart dagasztani. Nem szólt, elővette a vízeskorsót; vízzel kavarta a tésztát.

És én tűnődve néztem. Kint gyorsan alkonyodott, s ahogy a kavarófa csomóba olvasztotta a lisztet, egyre merészebben nőtt bennem a gondolat.

- Anyám...

Rám pillantott. És én kimondtam:

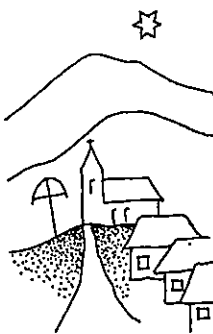
- Én elmegyek Eszter nénémhez...

Meg sem rebtent a szeme. Pedig nagy szót mondtam. Azon sem csodálkoztam volna, ha a nagy sárgaréz kapesos Biblia, amely az almáriom polcán fenyegetően csillogott, rögtön a fejemnek repül, csak úgy magától... Eszter nénémétől, a rokontól, soha semmit se kértünk, ha éhen halunk is.

De hisz neki volt vagy hat tehene, s a mi házunkban három napja se volt egy kanál tej. Mindig csak keménymagos leves meg krumpilives... Már majd megszakadt a szívem egy kis tejért.

Az ablakon bevilágított a hideg, vörös fényű nap-sugár, az anyám csak kavarta, kavarta a tésztát. Egyszer megszólalt.

- Eridj el.

Azt hittem nem jól hallok, egy pillanatig vártam, hátha megbánja, s hogy nem szólt, hamar felmarkoltam az asztal sarkáról a krajcárokat, s eliettem. Nem. Az ajtónál még egyszer megállottam, visszanéztem az anyámra.

- Menjek?

- Csak eredj.

Egész úton ugrált, kalapált a szívem.

A kutyák majd lehúztak, és én hogy reszkettem tőlük! És sehol sem voltak olyan dühös ebek, mint a Kertész-portán.

Egy cselédlány jött elő, az mentett meg.

- Hol van Eszter néném?

A cifra lány mogorva volt és dühös. Úgy tetszett, mintha mérgesebben vicsorítaná rám a fogát, mint a kutyájok.

- Az ólba – mordult rám

Igen jámboran, meglappanva, fél szemmel az ebekre sandítva mentem az ól felé. Még a szalma sem zizegett a talpam alatt.

A marhaól ajtaján vastagon áradt kifelé a pára.

Hirtelen megállottam, mintha jégbálvánnyá lettem volna magam is. Az ólból különös kiáltásokat hallottam.

- Hacc békén?! – kiáltotta az Eszter néném hangja, de úgy, mintha nem akarna kiáltani.

Dulakodás hallatszott; valami deszka, a széntartó oldala recsegett, mintha hozzálöktek volna valakit.

- Komisz! – lihegte Eszter néném. – Disznó komisz!

Valami férfihang kacagott, halkan nyihogva.

Megismertem. A kocsisuk volt, Pál Feri, a darutollas legény, akiről még én is tudtam, hogy a cifra szolgáló miatt hagyta ott a régi helyét s állott be Eszter nénémékhez.

- Mit akarsz? - sziszegte a néném.

- Gyűjön ki! – mondta a legény. – Az iccaka gyűjön ki.

Csönd lett.

És én úgy állottam, mint a bálvány. S rémület fura kis gyerekszobra. Pedig nem értettem a szóból semmit.

- Eressz! – sziszegte újra a néném.

- Kigyün?...Ki?...Ha ki nem gyün, rágyútom a házat. Engem ne bolondíjjon... Ha mán megítetett, kis is gyűjön... Ijfélbe.

Az ól rácsajtaja kivágódott, és a néném kirohant.

Ahogy meglátott, bámészan, ijedten, közvetlen az ajtó mellett ácsorogva, rögtön látta rólam, hogy mindent hallottam, értettem, s ettől úgy megrémült, majd elejtette a zsajtárt.

- Mit akarsz? – ripakodott rám olyan gyilkos szemekkel, azt hittem, fölfal.

- Édesanyám – hebegtem – tisztelteti Eszter né-

német, tessék adni egy csupor tejet.

- Nincs! – ordította, hogy majd felbuktam tőle.

- Azzal sarkon fordult s ment a ház felé. Valami nagy okosság jött rám.

- Pénzért kéri – kiáltottam utána olyan hangon, hogy magamat is meglepett.

- Visszafordult, mint mikor egy harapós kutya ellen védekezik az ember.

- Nincs, ha mondom! – s továbbment. Aztán még egyszer felém nézett. – Három kemence kalácsot kell kisütnöm.

A hátam mellett ideges röhejt hallottam. Pál Feri állt mögöttem. És én nem Eszter nénémre haragudtam meg, hanem erre az állatra.

Leforrázva mentem haza.

Soká álltam az ajtó előtt, míg be mertem nyitni.

Az anyám már meggyújtotta az olajmécsest; ezen a vidéken üvegoldalal mécseset használnak a házban is, mint az istállóban. S én jól tudtam, hogy a lámpánkban nincs petróleum, az üvegbe sincs.

Letettem a pénzt az asztal sarkára, s elsuttogtam.

- Nem tud adni. Nincs neki.

Az anyám főlegyenesegett, kemény lett, és azt vártam, hogy kiabálni fog, szidni fogja.

De nem szólt. Semmit sem szólt. Végigsimította a homlokát, s azt mondta.

- Jó.

Szomorú, nehéz este volt. Egyikünk sem szólott. És én egyre csak néztem a mécses pislogó, hosszú füstöt eregető lángját, s arra gondoltam, hogy csakugyan milyen sok petróleum fogy a nagy lámpában, hogy már megint egy csepp sincs az üvegben. És arra is gondoltam, hogy két nap múlva karácsony, és csak legalább az apám hazajönne karácsonyra. Pedig neki jobb, ha nem is jön haza, mert látni se szereti ezt a nagy szegénységet, és ő, ha elmegy, mindig urak közt van, mert csak azokkal lehet üzletet kötni. De úgy látszik, azokkal se lehet, mert ő mindig soká van oda, mégis gyalog szokott hazajönni egy krajcár nélkül...

Hamar lefeküdtem, és akkor sem jutott eszembe, csupa csak ilyen komoly, nagyemberes gondolat.

Éjszaka volt, sötét, mikor valaki verte az ablakot.

- Judith! Judith! – hallottuk.

- Eszter! – kiáltott az anyám – te vagy?

- Én. Az Isten irgalmára, eressz be.

Az anyám beeresztette. Én ott reszkettem az ágyon. A hideg lelt. Egy gyufa sercegése hallatszott, de meg sem gyúlt, már rémülten suttogott Eszter néném:

- Jaj, meg ne gyújtsd, ha nem akarod haláloamat. Vess ágyat, végem.

Az apám ágyát bontotta meg az anyám, s a néném belefeküdt úgy ruhástul. Egyszer csak kurtán felsikoltott:

- Híj! Ne nyúlj hozzám. Fáj... Összetört! – és zokogva fakadt. – Megvert. Majd agyonvert.

Kimeresztettem a szemem, és semmit sem láttam. Figyeltem, s mintha az anyám nem is lett volna, neszt sem hallottam.

Tompán, görcsösen zokogott az asszony.

- Én, én örült bolond... Rajtakapott – s csikorgatta a fogát. – És megvert, hogy ott nyúltam el az udvaron. Vagy egy órája, hogy ott fagytam. Hová legyek? Kicsukott. Csak hozzád jöhettem. Máshoz ha megyek, végem. Akárki más kiád rajtam...

S nyögött és lihegett és sírt.

- Tudtam, hogy az urad nincs itthon. És osztán te ügyis tudod.

- Én? – szólt anyám.

- Nem szólt... a gyerek?

Én majd leszédültem az ágyról.

Az anyám megszólalt. Azon a rettenetes nyugodt hangon, amelytől én már remegtem, mint a nyárfa levél.

Eszter néném csöndes lett, mint a halott. Többet nem szólt, nem sírt, egy pisszt sem adott. Anyám lefeküdt, és én, aki az ő ágya lábujában háltam, éreztem, hogy hideg, mint a jég.

Reggel, mikor fölbredtem, minden úgy volt, mint rendesen. A kemence már meleg volt, anyám fenn járt-kelt. Felöltözködtem, s vártam a reggelit, mikor belépett az Eszter néném cifra szolgálója.

Lármás volt és jókedvű, nem olyan dühös és vad, mint az este. Inkább csúfondáros.

- Gazdaasszonyom egy csupor tejet küldött. Itt az egész esti fejés... Csak épp a tetejét szedte le. Az édes tejfel kellett a bélestésztához.

- Jól van Zsuzsi, mondd meg a gazdaasszonyodnak, hogy köszönöm... Várj. Vidd el neki ezt a pár fülbevalót, viselje emlékül.

És felemelte a pántos láda tetejét, s odaadta a legszebb pár függőjét.

Bizony nem tartottam drágának a tejet. Mert alighogy a Zsuzsi lelkendezett a csecse ékszernek, olyan szívbeli örömmel méregettem én az öblös, hatalmas cserépfazekat. Vártam, hogy mégis tejet reggelizek egyszer.

Az anyám pedig fogta az óriás köcsögöt, s elkezdte csöndesen, nyugodtan beleönteni a moslékosdésába. Mert volt nekünk egy árva malacunk is.

Fakó lett az arcom, és halálos rémület vett erőt rajtam.

Az anyám rám nézett. Meghökken, s keze egyre vékonyabb érben csurgatta a tejet.

Végre nagyot sóhajtott, s ellágyult, fájdalmasan szép arcán egy könnycsepp futott végig. Megszólalt:

- No, add a csészéd, fiacskám...

NÉPFŐISKOLAI HÍRADÓ

A láprét gondozása immár megkezdődött

Évekkel ezelőtt adtunk hírt utoljára a galgahévízi láprétről. Akkori cikkünk apropója az volt, hogy helyi természetbúvár, egyetemi hallgató és tanárai rábukantak a láprétre, annak értékes növényvilágát elkezdtek feltérképezni, kezdeményezték a védelem alá helyezését.

2005 őszén az „ex lege” (törvény erejével) védettséget élvező galgahévízi lápréten zajló munkákról, ehhez kapcsolódó pályázatról és a gyerekek felé történő ismeretterjesztés első lépéseiről beszélgettem Vona Mártonnal (doktorandusz, SZIE Tájökológia Tanszék) és Pintér Balázssal (botanikus).

A Galga patak mentén, a falubeliek által jól ismert Gánya tó szomszédságában egy láprétet fedeztek fel a gödöllői egyetem kutatói. A területen több mint 10 védett növény található. Gyakorlatilag egyedülálló jelenség a Galgamentén, a hévízgyörki lápréttel együtt képez egységet. Az 1996. / LIII. „Törvény a természet védeleméről” úgy rendelkezik, hogy a kunhalmok, földvárak mellett a láprétek is „ex lege” (a törvény erejétől fogva, államilag) védettek. Ezt a státuszt nagyon nehéz volt a gyakorlatban is megjeleníteni, mert a soktulajdonú terület megvásárlása nehezen ment. Mára nagyrészt a Duna-Ipoly Nemzeti Park tulajdonában van a galgahévízi láprét, míg a hévízgyörki rész magánkézben maradt.

E két terület közt az is a különbség, hogy a hévízgyörki részt évente 3-4 alkalommal kaszálja a tulajdonosa, így ott a kaszálókra jellemző növényfajok jelennek meg (herefélék), ezek kiszorítják az eredeti lápréti növényzetet.

A galgahévízi láprét kezelője a Gödöllői Tájvédelmi Körzet. A nagy terület és a kevés természetvédelmi munkatárs miatt évi egy alkalommal tudnak ők a területre látogatni. Belátható, hogy ez nem elégséges. Így kapóra jött a társadalmi kezdeményezés, mert a gödöllői egyetem Tájökológiai Tanszékén dolgozók, valamint a Gödöllői Természetkutató Egyesület pályázat útján pénzt nyert a terület természetvédelmi tevékenységeinek elvégzésére, valamint az ismeretterjesztésre. A már korábban is a területen dolgozó Pest Környéki Madarászok Egyesülete Pintér Balázssal együtt így egy új szövetségesre találtak.

A következőket tették a láprét értékeinek megóvása érdekében:

- 2005 kora tavaszán, a még fagyott hóval borított területen leégették a nádat. Ezzel a módszerrel visszaszorítható a benádasodás, mert teret kapnak a lápréti növények. Az égetés bejelentett volt, de gyors lefolyása miatt tűzoltók segítségét kérték a társadalmi akti-

visták. Ez a területkezelés kivételes eset volt. A jövőben a kaszálást részesítik előnyben.

- Nyári-őszi időszakban, a hatalmas esőzések ellenére kétszer kaszáltak a területen, az állatok részére tökéletes takarmányt a gazdák elszállították.

- Október 14-én az iskola felsős, érdeklődő gyerekeinek kb. kétórás terepi programot biztosítottak, amelyen szó volt talajtani kérdésekről, talajminta vételezésről (dr. Barczki Attila Tájökológia Tanszék vezetője és Vona Márton doktorandusz hallgató vezette), természetvédelmi kérdésekről (dr. Turcsányi Gábor Természetvédelmi Tanszékvezető vezette), madarászásról (Verseczki Nikoletta PKME tag vezette), botanikai vizsgálatokról (Pintér Balázs vezette). A gyerekek nagyon érdeklődők, jól felkészültek voltak, azt viszont, hogy ilyen értékek mellett élnek, nem is tudták.

- Kikerültek a természetvédelmi oltalmat jelző táblák a terület két végére.

- Egy doktorandusz hallgató és két szakdolgozatot író egyetemista kutat a területen és ír szakmai anyagot e témában. Többek között légifotók elemzése bizonyítja, hogy a láprét mozaikossága (a láprétre jellemző fajok egyedszáma és így az általuk elfoglalt terület is) növekszik.

- Tervbe vett lépések: A látogatható tanösvény első lépéseként elkészül a vasútállomás felé vezető út mentén (a nagy fűzfánál) egy tájékoztató és ismertetőtábla.

Rendkívül büszke vagyok a fiúkra, hogy önfeláldozóan és lelkesen tevékenykednek a terület értékeinek megmentéséért, fejlesztéséért. Aki szeretne többet megtudni a területen található fajokról, a terület egyediségéről, kérjük forduljon bizalommal Vona Mártonhoz.

Tervezik, hogy ovisokkal, kisebb iskolásokkal, akár a nyugdíjasok klubjának, népfőiskolások csapatának érdeklődő tagjaival is, szívesen kimennek a terepre, és vezetéssel bemutatják az éppen fellelhető fajokat. Itt növényeket leszedni, gyűjteni nem szabad! Fényképezzük le inkább, s gyönyörködjünk a képekben odahaza! Érdekes lehet ezt a tanösvény sétát minden évszakban megtenni, s beleláthatunk egy természeti terület fejlődésébe.

Amit megismerünk, amit magunkénak érzünk, azt jobban tudjuk becsülni és védeni. Sok sikert kívánok a terepi munkához, a leendő tanösvény elkészítéséhez, s a népfőiskola nevében amiben segíteni tudunk, azt szívesen felvállalom.

A Természeti Örökségünk Alapítvány támogatta a láprét-gondozás munkáit. S. Nagy Andrea

Tisztelt Galgahévízi lakók!

Aszód és Tura állomás vezetőjeként azzal a kéréssel fordulok Önökhöz, védjük meg értékeinket, ne engedjük meg azt, hogy vandál kezek pusztítsák el a meglévő értékeket.

Önök közül is sokan tapasztalták, sötétségbe borultak a megállóhely peronjai az elmúlt hét csütörtök napján. A bejelentést követően a kiérkező villanyszerelők megállapították, hogy valamennyi fényforrást céltáblának használva ismeretlen tettes, vagy tettesek kidobálták, vagy kilőtték csúzlival. A kárérték csak ebben az esetben 150 ezer forint volt, ugyanakkor ez csak egyetlen a sok rongálás közül.

A 2005 évre visszatekintve, csak Galgahévíz megállóhely peronvilágításának vandalizmus miatti helyreállítására három esetben volt szükség. A helyreállítás közel azonos kárértékkel jelentkezett. A hiába kiadott helyreállítási összegek valahol hiányoznak, ráadásul hajnalok hajnalán, avagy késő este a javításokig ko-

romsötétben kell a lakosoknak vonatra felszállni, illetve az állomásról haza menni, amely balesetveszélyes is. És itt még nem is beszéltem arról, hogy a megállóhely sorompójának optikáját tizenkettő esetben törték ki idén.

Nem azt kérem, hogy szálljanak szembe egyedül a vandálokkal, hanem azt, időben jelezzék az illetékesek felé, hogy azok intézkedni tudjanak. A segítségüket előre is köszönöm.

Emellett ezúton tájékoztatom Önöket, hogy 2005. december 11-én éjféltől a menetrend megváltozik. Az új menetrend a Polgármesteri Hivatal ablakában lesz kifüggesztve.

Végezetül az ünnepek közeledtével Aszód és Tura állomások dolgozói, valamint a magam nevében

**BÉKÉS BOLDOG KARÁCSONYI ÜNNEPET,
EREDMÉNYEKBE GAZDAG
2006. ÉVET kívánok,**

Káposztás György
állomásfőnök

Személyszállító vonatok indulása
GALGAHÉVÍZ MEGÁLLÓHELYEN
2005. December 11 - től.

HATVAN - FELÉ				BUDAPEST KELETI PU. - FELÉ			
VONATSZÁM	INDUL GALGAHÉVÍZ	HOVÁ	MEGJEGYZÉS	VONATSZÁM	INDUL GALGAHÉVÍZ	HONNAN	MEGJEGYZÉS
5510	5. 40	EGER		5019	3. 58	FÜZESABONY	
3010	6. 14	HATVAN ⊗		3029	4. 23	HATVAN ⊗	Ⓐ
3020	6. 50	HATVAN ⊗	Ⓐ	5029	4. 48	FÜZESABONY	Ⓐ
33539	7. 16	HATVAN ⊗		3039	5. 13	HATVAN ⊗	
3030	7. 30	HATVAN ⊗		3049	5. 33	HATVAN ⊗	Ⓐ
3012	8. 30	HATVAN ⊗		3059	5. 53	HATVAN ⊗	
3022	9. 30	HATVAN ⊗		3069	6. 13	HATVAN ⊗	Ⓐ
3032	10. 30	HATVAN ⊗		5027	6. 28	FÜZESABONY	
3042	11. 30	HATVAN ⊗		3017	7. 08	HATVAN ⊗	
3014	12. 30	HATVAN ⊗		33512	7. 57	HATVAN ⊗	
3024	13. 30	HATVAN ⊗		3027	8. 28	HATVAN ⊗	
3034	14. 30	HATVAN ⊗		3037	8. 59	HATVAN ⊗	
3044	15. 30	HATVAN ⊗		3047	9. 58	HATVAN ⊗	
3016	16. 30	HATVAN ⊗		3057	10. 58	HATVAN ⊗	
3026	17. 34	HATVAN ⊗		3015	11. 58	HATVAN ⊗	
3036	18. 30	HATVAN ⊗		3025	13. 00	HATVAN ⊗	
3046	19. 11	HATVAN ⊗	Ⓐ	3035	13. 58	HATVAN ⊗	
3018	19. 36	HATVAN ⊗		3045	15. 00	HATVAN ⊗	
3028	20. 09	HATVAN ⊗	Ⓐ	3013	15. 58	HATVAN ⊗	
3038	20. 40	HATVAN ⊗		3023	17. 00	HATVAN ⊗	
3048	21. 40	HATVAN ⊗		3033	17. 51	HATVAN ⊗	
3058	22. 40	HATVAN ⊗		3043	19. 00	HATVAN ⊗	
5018	23. 40	FÜZESABONY		3011	19. 48	HATVAN ⊗	
			Ⓐ	3021	21. 35	HATVAN ⊗	

Jelmagyarázat:

Ⓐ munkanap

„Füstmentes Vonat” Az egész vonaton Tilos a Dohányzás!

MINIPARLAMENT

A galgahévízi művelődési
házban december 11-én
vasárnap, 15,30-kor

vendégünk

Eperjes Károly
színművész,
a Új Színház tagja

Előadást tart:

Dr. Gémesi György
az MDF elnöke helyettese

Dr. Bükkfalvy Beatrix,
a MIÉP Pest megyei elnöke

Dr. Latorczai János
a FIDESZ-MPSZ ország-
gyűlési képviselője

Minden érdeklődőt
szeretettel várunk!

A Galgahévízi Barátság
Polgári Kör

SULI-HÍREK

NOVEMBERBEN TÖRTÉNT

2005. november 11-én tartottuk az alsós szavalóversenyt. Szép számú közönség előtt József Attila verset szavaltak a gyerekek.

1.-2. osztály kategória: I. hely: **Hajdú Eszter**
II. hely: **Szigeti Virág**
III. hely: **Ladányi Regina**

3.-4. osztály kategória: I. hely: **Horváth Anett**
II. hely: **Benkó Ágnes**
III. hely: **Sukaj Stefánia**

November 11-én rendezték Gödöllőn a hagyományos Erkel versenyt. Iskolánkat két csapat képviselte. Sikerült az első és a harmadik helyet megszerezniük a versenyen.

A csapatok tagjai:

I. hely: **Pecze Katalin, Labáth Zita, Pásztor Szabina**
III. hely: **Bangó Alexandra, Bangó Henrietta, Veres Balog Melinda**

EGÉSZSÉG ÉS SPORTNAP AZ ISKOLÁBAN

Az idén november 21-én tartottuk a már hagyományá vált programot az iskolában. Rendezvényünkön részt vett az óvoda nagycsoportja is. Előadásainkon szó esett az egészséges életmódról, elsősegélynyújtásról, sőt idén először a lelki egészségről is.

E nap sikerét fokozta, hogy átadtuk az iskola új konyháját, mely a technika órák nagy segítsége lesz. Bútorzatát **Hóka Vendelné** ajánlotta fel, melyet ezúton is szeretnék megköszönni.

Programjaink sikeréhez hozzájárultak támogatóink, akik évek óta segítik iskolánkat e napon. Támogatóink: *Colgate Magyarország, Johnsons & Johnsons, SCA, MVK, Naszálytej Rt., Faluszövetkezet, Bioszövetkezet, Domoszlai és Söpy Pékség, Turai TSz., Szabó Andrásné, Darnyik Dénes, Vanó András, Sári Anita*, a salátákat készítő gyerekek és szüleik.

Előadóink voltak: *Gábor Csilla, Dr. Farkas Györgyi, Kuti Gábor (ORFK), Mácsai Sándorné, Szilágyi Mónika, Filepné Mónika, Hangodi Szilvia, Mészárosné Ildikó, Dlubala Róbert atya, Maszlag Tamás és Mariann.*

Reméljük jövőre is tudunk Egészségvédelmi és Sportnapot tartani, mert nagy kincs az egészségünk!

K.S.E.

DECEMBERI ELŐZETES

Felsőszavalóverseny: 2005. december 9-én pénteken 17 órakor a 9-es teremben

Fogadó óra: 2005. december 12. hétfő este 6 óra

Karácsonyi ünnepség: 2005. december 21-én (szerda) 12 órakor

Téli szünet: 2005. december 22. – 2006. január 02.

Utolsó tanítási nap: 2005. december 21. (szerda)
Első tanítási nap: 2006. január 03. (kedd)

FIGYELEM!

HAMAROSAN KAPHATÓ LESZ A
CANTIAMO KÓRUS CD-JE,

melyen a **hévízi női kórus** műsorában
gyönyörködhetnek.

Az egyházi és világi művekből álló lemez szép
karácsonyi ajándék lehet, emellett a vásárlással Ön is támogathatja kórusunkat.

Részletekről a művelődési házban
lehet érdeklődni.

Az óvodában történtek

Az óvodai gyermeknevelés alapja az egészséges életmód kialakítása, valamint az élményszerzés megtapasztalás útján. November hónapban ezt sokrétűen tudtuk megvalósítani.

- Óvodánkban a **teljes körű felújítási munkálatok** elkezdődtek, köszönjük az **önkormányzatnak** a segítséget.

- A kedvező időjárás jó lehetőséget biztosított a **ki-rándulásokhoz, sétákhoz, és a felszabadult udvari játékhöz.**

- A szabadidő hasznos eltöltéseként **úszáson és karatén** a két nagyobb csoportból 10-15 gyermek vesz részt rendszeresen.

- Az egészséges életmóddal kapcsolatos óvodai nevelő munkánkkal **„Zöld óvodai” szakértők** ismerkedtek felmérés keretében.

- Az iskolások **egészségnapj programjába** nagycsoportosaink bekapcsolódhattak, a tornatermet hétfente birtokba veszik, papírgyűjtési akcióikban pedig az egész óvoda részt vett. Köszönjük az iskolának a lehetőséget, a szülőknek pedig a segítséget!

- A **„Szépen szóló griffmadár”** című bábelőadást nézett meg a két nagyobb csoport Gödöllőn a Művelődési Központban.

- Elérkezett az Advent, a várakozás időszaka. Ének és vers közben koszorúnkon meggyújtottuk az első gyertyát.

- A december **„Nyílt-napokkal”** kezdődik, ahol a szülők betekintést nyerhetnek gyermekeik minden napjaiba. Tevékenységeikbe bekapcsolódhatnak, közösen készülhetnek az ünnepekre.

- **December 6-án a Mikulás** csoportonként látogatja meg óvodásainkat, ahol a gyerekek szülei körében örülhetnek a megajándékozásnak.

- **December 7-én** a legkisebbek örülhetnek a Mikulás ajándékozásának a **Baba-Mama-Klubon.**

- **December 18-án a Falukarácsonyon** örülhetnek a kedves szülők óvodásaink karácsonyi játékának.

- **December 20-án** lesz óvodánkban a **Karácsonyi ünnepély**, amit a nagycsoportosok Betlehemes játéka színesít.

- **December 21-én** bábszínházi előadáson veszünk részt Gödöllőn, ahol a „Diótörő” zenés mesejátékot nézzük meg.

ÓVODÁNKBAN A TÉLI SZÜNET

2005. DECEMBER 22-TŐL 2006. JANUÁR 2-IG TART.

KEZDÉS: 2006. JANUÁR 3. (KEDD)

Az otthon töltött időhöz kellemes pihenést, jó egészséget, áldott szép ünnepeket kívánunk!

*„Egy angyal szólt hozzánk
Hozott új reményt.
A békét hozta el,
Amit Megváltónk ígért!”*

Az óvoda dolgozói nevében:

Pintér Mihályné
vezető óvónő

A turai gyógyszertár nyitvatartása

Hétfő-Péntek:	8:00 - 12:30 és 13:00 - 18:00 nyitva 18:00 - 20:00 ügyelet
Szombat:	8:00 - 13:00 nyitva
Vasárnap:	9:00 - 12:00 ügyelet

A fennmaradó időben gyógyszertári ügyelet Hatvanban (Lestyán Patika, Kossuth tér 8. – állandó ügyelet) és Gödöllőn (állandó ügyelet 5 patika között váltakozva) elérhető.

Aqua Fontis Patika
2194 Tura, Petőfi tér 25.
Tel./fax: 06-28-466024

A művelődési ház híreiből

Palócgála

PALÓCGÁLA
EGER
GALGAHÉVIZI PÁVAKÖR

Havas, hideg reggelre ébredtünk 2005. október 20-án, vasárnap. A Galgahévízi Hagyományörző Együttes Pávaköre gyermekeikkel együtt gyülekezett a művelődési ház előtt. Mindenki fázósan, teli izgalommal, de annál nagyobb lelkesedéssel indult Egerbe a Bartakovics Béla megyei Művelődési Központba. Útközben énekeltünk, és arra gondoltunk, hogy vajon két év kihagyás után, milyen megmérettetésben lesz részünk. A minősítéssel járó izgalmakat a csapattagok az egri templomban szent mise meghallgatásával csillapították. Tíz órakor már a művelődési központ parkolójában állt buszunk, ahol Vanóék vártak bennünket. Elfoglaltuk az öltöző helyiségeket, az asszonyok felöltötték magukra a galgahévízi népviseletet, amit nagyon sokan megcsodáltak. Tizenegy óráig, a fellépésig még egy próbára volt idő. A folyosón félkörívben felállt csoportunk, s elkezdték a népdalcsokrot énekelni. Egy pillanatra könnybe szaladt a szemem, szívem kalapálni kezdett – eszembe jutott a pávakörben töltött tizenhárom év – és észre vettem, hogy velük együtt énekelem a nótákat. Gyönyörűen, tisztán, vidáman, szívből jövően, mosolyogva zengett a népdalcsokor, sorra jöttek ki a termekből, öltözőkből, irodákból a résztvevők és velünk énekelve, elismerésüket kifejezve, táncrea perdülve szólt az énekük, majd tizenegy órakor elkezdődött a minősítő hangverseny. Az andornaktályai, csincsei, hajdúböszörményi, karancsaljai, kazári és egri népdalkör mellett minősítette magát a Galgahévízi Pávakör.

Utolsóként léptünk színpadra tizennégy fővel. A „válaszolatós” dalcsokrunkat adtuk elő, mely a következő dalokból állt: 1) *Már minálunk learatták az árpát,* 2) *Én Istenem minék is teremtetél,* 3) *Este van este van elmúlt 9 óra,* 4) *Nagyhévízi barna legény ha bemegy a csárdába,* 5) *Almásderes a lovam.* Énekünk betöltötte a nagy nézőteret. Menetközben is nagy volt a közönség tetszésnyilvánítása, a zengő, tisztán szóló dalcsokor gyakran biztató tapsra ingerelte őket.

Ezután ebéd következett, s a gyerekekkel együtt elfogyasztottuk a finom – Palócgálához méltó – palóclevest.

Két óra körül volt a nyilvános értékelés, ahol a díjakat is átadták. A neves szakemberekből álló zsűri –

Színpadon a Pávakör

Budai Ilona, Birinyi József, Dévai János – értékelte a csoportokat. A folyamatos szakmai irányításnak és a heti próbáknak köszönhetően Területi Kiváló Elismerést kapott pávakörünk s ezáltal lehetősége nyílt az országos megmérettetésre.

Bízom benne, hogy mindig lesznek lelkes pávaköri tagok, és hosszú távon gondolják a néphagyomány ápolását és megőrzését. A szakmai irányítás, a jól összeál-

lított népdalcsokor – köszönet Gregori Évának és Hajdú Istvánnak – mind-mind kellett a siker eléréséhez.

Délután, mialatt a szakmai értékelés zajlott, addig a családokkal együtt felmentünk az egri várba. A gyerekeknek nagy élmény volt az ott eltöltött szűk egy óra. Amikor visszaérkeztünk, közös énekléstől zengett a művelődési ház nagyterme, amibe a hévíziek is bekapcsolódtak.

Köszönet Vanó Andráséknak, akik őszi pihenésüket megszakítva, énekhangjukkal segítették a Pávakör sikerét. Ugyancsak köszönet a Mészáros és a Sági házaspárnak, hogy ez alkalommal újra csapattagként üdvözölhettük őket.

Hazafelé a buszon Hajdú Pityu megköszönte mindenkinek a jó szereplést, és felszabadultan, vidáman énekelgettünk, amíg haza nem érkeztünk. Nagy élmény volt számomra ez a „kis kirándulás”. Zárszóként Kodály Zoltán szavait szeretném idézni: „...A népdal még nem mondta ki az utolsó szót: nem egy elavult stílus maradványa, nem a történet holt relikviái közé való, hanem eleven élet...” További sok sikert és kitartást kívánok a Galgahévízi Pávakörnek!

Darnyikné Margit

A díjátadás szép pillanatai

MEGALAKULT A ROMANO DROM

Új hagyományörző együttes Galgahévízen

Kilenc lelkes fiatal néhány hónappal ezelőtt megalapította a Romano Drom nevű cigány hagyományörző csoportot. A zenekar eredeti cigány népzenet játszik, melyre egy fiú és három szép leány táncol, nagyon ügyesen. A kérdésemre, hogy hol és kitől tanultak táncolni, a válasz az volt, hogy ez a lábukban van, otthonról hozták.

A rövid múlt ellenére máris egy komoly fellépéssel dicsekedhetnek: november 19-én a Gödöllői Petőfi Művelődési Központban a Roma Ki Mit Tud-on szerepeltek. A fellépés előtt nagy volt az izgalom, készülődés. Minden nap próbáltak otthon, szerdánként pedig a művelődési ház színpadán.

A fellépésük előtt torkomban dobogott a szívem, amikor rájuk került a sor, nagyon drukoltam nekik. A hangosítással volt egy kis probléma, finoman szólva nem volt tökéletes... Ennek ellenére – véleményem szerint – nagyon jól sikerült a műsoruk.

A zsűri sokáig tanácskozott, de végül mégiscsak kihirdették az eredményt. A hévízi fiatalok, kategóriájukban a második helyezést kapták, ami nagyon szép siker. Az első helyezett sokkal rutinosabb csoport volt, hiszen ők már régen együtt táncolnak, szakértő tanár vezetésével. Nem kell azonban nekünk sem szomorodnunk, mert Berki Ádám kapott még egy különdíjat is. Mikor gratuláltam neki, szerényen azt mondta, hogy ez a különdíj nem csak őt illeti, hanem az egész csapatot. Ezt én is így gondolom.

A Roma Ki Mit Tud zárójelenete

Az együttes tagjai: Berki Ádám, Mezei Zsolt, Csömör Jenő, Bangó Renátó, Bangó Klaudia, Csire László, Kátai Ildikó, Kanalas Brigitta, Mezei László

Ezúton is gratulálok a Romano Drom Együttesnek, s kívánom, hogy sok sikerük legyen még, s ehhez még ennél is több kitartásuk! **Mészáros Zsuzsa**

SPORTSEMÉNYEK

**GALGAHÉVÍZ
ASZTALITENISZ BAJNOKSÁGA
novemberi forduló – ifjúsági kategória
eredmények**

- 1.) Dolányi Balázs
- 2.) Lukács Dániel
- 3.) Vanó Valentin

FOCI EREDMÉNYEK

Hévízgyörk – Galgahévíz: 0 : 0

A helyenként durvaságba torkolló mérkőzésen közelebb álltunk a győzelemhez, de a rossz helyzetkihasználásunk révén ezt nem sikerült érvényesíteni!

Az őszi szezon záró fordulója után Galgahévíz a nyolcadik helyen végzett, amely összességében óriási csalódás mindenkinek, aki figyelemmel kísérte csapatunk szereplését. Figyelembe véve a nyári felkészülési időszak során lejátszott edzőmérkőzéseket, illetve a tavaszi bajnoki teljesítményüket, minden okunk meg is volt arra, hogy egy eredményes őszi szezont adjunk. Ha nem akarunk tavasszal további keserű pirulákat, ahhoz mindenki részéről komoly szemléletváltásra van szükség. De azért, továbbra is:

HAJRÁ HÉVÍZ!

Mészáros Csaba
edző

MEGNYITOTTUNK!

Galgahévíz, Fő út 252 sz. alatt megnyílt a

BAZSI VEGYESKERESKEDÉS

- papír írószer,
- játék,
- rövidáru
- villamossági cikkek

Szeretettel várunk minden kedves vásárlót!

*Kiadja a Galgahévízi Önkormányzat Polgármesteri Hivatala
Felelős kiadó: Mészáros Csaba, polgármester
Felelős szerkesztő: Mészáros Zsuzsa
Nyomdai előkészítés: Gradus Stúdió, Aszód (20-949-1152)
Készült az ArtWind-Nyomda Kft. nyomdájában*